

[Therkel Christensen]

Da vi også ser den dispensation, som her gives, hvis jeg må bruge dette udtryk, misbragt på anden måde, vil jeg spørge justitsministeren, om hun vil overveje at stille skærpede krav til de busser med hensyn til deres alder og sikkerhedsmæssige udstyr, der benyttes til udlandskørsel især til bjergrige lande, og vil i samme forbindelse spørge, om man vil stille krav om, at køretøjer til persontransport i det hele taget skal repareres af fagudlærte mekanikere; det har også en hel del med sikkerheden at gøre.

Jeg er altså skuffet over svaret og kan godt love, at jeg vil gennemgå busloven ganske omhyggeligt for at finde de steder, hvor der kan være mulighed for at lave relevante ændringer, således at vi med sindsro kan lade vore børn tage på både indenlands- og udenlandsture med bus.

Men som sagt vil jeg gerne høre justitsministerens mening om en ændring af bussynet i denne forbindelse.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hvis vi er inde på busloven, er vi vist noget uden for justitsministeriets område. Jeg nævnedes i mit første indlæg, at man i ministeriet for offentlige arbejder overvejer, hvilke krav man skal stille i forbindelse med busser, der falder ind under loven om buskørsel, og jeg nævnedes, at når disse krav foreligger, vil man i justitsministeriet overveje, om tilsvarende bestemmelser også bør gælde for de øvrige store personbiler.

Det ekstra spørgsmål, hr. Therkel Christensen stiller vedrørende spørgsmålet om reparationer, er jeg ikke parat til at svare på her. Hvis der kommer et skriftligt spørgsmål, skal jeg besvare det. Jeg synes ikke, det er rimeligt at tage også dette spørgsmål ind her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Det næste spørgsmål er stillet af H. C. Hansen til ministeren for kulturelle anliggender.

Kulturministeren siges at være undervejs til salen, men jeg vil foreslå, at vi imedens går videre i rækken, hvis hr. H. C. Hansen kan være enig i det, og tager spørgsmålet til handelsministeren i stedet.

12) Til *handelsministeren* af:

H. C. Hansen (FP):

»Hvad har ministeren foretaget sig i anledning af kulturministeriets rapport af 7. marts 1979 vedrørende Handels- og Søfartsmuseet på Kronborg?«

(Spm. nr. 935).

Skriftlig begrundelse.

Der henvises til ovennævnte rapport, Kulturudvalget bil. 40, 2. kt., j.nr. 215009-1-78.

H. C. Hansen (FP):

Nu er jeg helt klar over, at ministeren ikke til daglig beskæftiger sig med museer, og problemet er vel i virkeligheden også, om det er rimeligt, at museet på Kronborg overhovedet hører ind under handelsministeriet. Vi er udsat for det ejendommelige, at medens selve museet hører under ét museum, hører bygningerne under et andet museum, og der var måske en idé i, at man slog de to museer sammen til ét og lagde det ind under kulturministeriet. Jeg nævner det bare lige her som en mulighed til overvejelse.

Men vi har jo fået en redegørelse, som i sin art må siges at være enestående. Nu er det ikke sådan, at jeg synes, handelsministeren skal græde sig i søvn i nat, for kulturministeren er såmænd ikke meget bedre stillet med flere af sine museer, men trods alt er læsningen af den rapport chokerende. En lagerkælder under nordfløjen bliver af personalet kaldt »förrådneskælderen«; det er trods alt usædvanligt for et museum. »Genstandene ødelægges nemt i de tætpakkede skuffer«, står der et andet sted. »Biblioteket på over 20.000 bind er anbragt i et alt for lille og på visse årstider meget fugtigt rum. Arkivet med arkivalier, søkort, konstruktionstegninger og manuskripter, ikke-indrammede tegninger, akvareller og tryk m. m. har ligeledes de dårligst tænkelige kår«, står der i rapporten. Så kommer der en sætning, som også kunne være interessant for kulturministeren, hvis han var nået frem, hvor der står:

»Som det er tilfældet på de fleste museer, ligger der stadig i skabe, loftsrum og magasiner en bestand af ældre tilgang, som der ikke har været tid til at behandle.«

Et andet sted i rapporten står der: